

Księga Rodzaju

Rozdział 47

1. Więc Josef przybył oraz doniósł faraonowi, mówiąc: Z ziemi Kanaan przybyli: Mój ojciec, moi bracia, ich trzody, ich bydło oraz wszystko, co do nich należy; oto są w ziemi Goszen. 2. Zabrał też część swoich braci pięciu mężów i przedstawił ich faraonowi. 3. A faraon powiedział do jego braci: Jakie jest wasze zatrudnienie? Zatem odpowiedzieli faraonowi: Twój słudzy są pasterzami trzód, my oraz nasi ojcowie. 4. Powiedzieli też do faraona: Przybyliśmy czasowo zamieszkiwać w tym kraju, ponieważ w ziemi Kanaan jest ciężki głód i nie ma pastwiska dla trzód twoich sług; więc niech teraz twoi słudzy osiadą w ziemi Goszen. 5. A faraon powiedział do Josefa, mówiąc: Przybyli do ciebie twój ojciec i twoi bracia. 6. Przed tobą jest ziemia Micraim; usadów twojego ojca i twych braci na najlepszym miejscu tej ziemi; niech osiadą w ziemi Goszen; a jeśli ci wiadomo, że są między nimi dzielni ludzie, to ustanowisz ich nadzorcami mojego bydła. 7. Josef sprowadził też swojego ojca Jakóba oraz przedstawił go faraonowi; a Jakób wysławił faraona. 8. Zaś faraon powiedział do Jakóba: Ile lat trwają dni twojego życia? 9. A Jakób powiedział do faraona: Jest sto trzydzieści lat dni mojego pielgrzymowania; lata mojego życia były krótkie, smutne i nie osiągnęły lat życia moich przodków w dniach ich pielgrzymowania. 10. Nadto Jakób pobłogosławił faraona, po czym wyszedł sprzed oblicza faraona. 11. Zatem Josef osiedlił swojego ojca i swych braci; nadał im też posiadłość w wyborowej ziemi kraju Micraim, w ziemi Rameses, jak rozkazał faraon. 12. I Josef zaopatrywał chlebem swojego ojca, swoich braci oraz cały dom swego ojca, stosownie do liczby dzieci. 13. A nie było już chleba na całej ziemi, bowiem był bardzo ciężki głód; zatem z powodu głodu, wycieńczona była ziemia Micraim i ziemia Kanaan. 14. Josef zebrał za żywność, którą kupowali, wszystkie pieniądze, które się znajdowały w ziemi Micraim i w ziemi Kanaan; i Josef wniósł te pieniądze do domu faraona. 15. Ale wyczerpały się pieniądze w ziemi Micraim i w ziemi Kanaan; a wszyscy Micrejscy przybyli do Josefa, mówiąc: Daj nam chleba, gdyż nie wystarcza pieniędzy. Czemu mamy przed tobą umierać? 16. Zaś Josef powiedział: Jeżeli nie starcza pieniędzy, sprowadźcie wasze bydło, a dam wam za wasze bydło. 17. Więc sprowadzili do Josefa swoje bydło; a Josef dał im chleba za konie, za stada owiec, za stada krów i za osły; w owym roku wspierał ich chlebem za całe ich bydło. 18. A kiedy upłynął rok, następnego roku przyszli do niego oraz mu powiedzieli: Nie zataimy przed naszym panem, że gdy się wyczerpały pieniądze, a u naszego pana są również stada bydła, nie pozostało nic przed naszym panem, oprócz naszego ciała i naszej ziemi. 19. Czemu mamy umierać przed twoimi oczami my oraz nasza ziemia? Kup nas i naszą ziemię za chleb, a będziemy z naszą ziemią niewolnikami faraona; daj nam tylko nasion, abyśmy żyli i nie pomarli, a ziemia nie spustoszała. 20. I tak Josef kupił całą ziemię Micraim dla faraona, bo Micrejscy ją sprzedali, każdy swe pole, gdyż wzmógł się między nimi głód. Zatem ziemia dostała się faraonowi. 21. I przeniósł on lud do miast, aż do końca granic Micraim, do jego końca. 22. Tylko nie kupił ziemi

kapłańskiej, bo dla kapłanów był udział przeznaczony przez faraona; więc żywili się wyznaczonym swoim udziałem, który dał im faraon; dlatego nie sprzedawali swojej ziemi. **23.** Josef także powiedział do ludu: Dzisiaj kupiłem dla faraona was oraz waszą ziemię; oto macie ziarno, zatem zasiejcie ziemię. **24.** A przy żniwie będziecie oddawać faraonowi piątą część, zaś cztery części zostaną wam na zasiew pól oraz na pożywienie dla waszych dzieci. **25.** Zatem powiedzieli: Zachowałeś nas przy życiu. Niech znajdziemy łaskę w oczach naszego pana i niech będziemy niewolnikami faraona. **26.** Więc Josef ustanowił to za prawo w ziemi Micraim, aż do dzisiejszego dnia: Faraonowi należy się piąta część. Jedynie ziemia kapłanów nie dostała się faraonowi. **27.** Zaś Israel osiadł w ziemi Micraim, w krainie Goszen i nabywali w niej posiadłości, rozplenili się oraz wielce się rozmnożyli. **28.** Jakób żył w ziemi Micraim siedemnaście lat; a dni życia Jakóba były przez sto czterdzieści siedem lat. **29.** I zbliżył się czas Israela, aby umarł; zatem wezwał swojego syna Josefa oraz do niego powiedział: Jeśli znalazłem łaskę w twoich oczach, połóż twoją rękę pod moje biodro oraz okaż mi miłość i wierność; nie zechciej mnie pochować w Micraim. **30.** Gdy spocznę przy moich przodkach, wyniesiesz mnie z Micraim oraz pochowasz mnie w ich grobie. Zaś Josef rzekł: Uczynię według twojego słowa. **31.** Więc Israel powiedział: Przysięgnij mi. I mu przysiągł. A Israel pokłonił się na wezgłowie łoża.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012